

TESTE DE INIȚIERE
EDIȚIA 2014-2015

Teste pentru Concursul Școlar Național de
Competență și Performanță ComPer

Limba și literatura română
Clasa a VII-a

Etapa I (semestrul I)

Testul 1

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- Timpul efectiv de lucru este de 90 de minute.

Citește cu atenție textele următoare și rezolvă cerințele bifând în grilă răspunsul corect.

A. *Cu siguranță primăvara este cel mai ocupat anotimp pentru grădinarii care își dedică întreaga muncă plantelor perene. Dacă frigul iernii i-a ținut departe de grădină, sosirea zilelor calde îi invită acum afară din casă, propunându-le să redescopere în propria manieră frumusețea naturii.*

Aranjarea unei grădini nu este niciodată ușoară. Ea presupune o analiză detaliată bazată pe relief, particularitățile climatice, tipul de sol și gusturile personale în materie de flori. Este bine ca acestea să fie așezate în funcție de perioada lor de înflorire, dar și de culori, astfel încât grădina să radieze bucurie tot anul.

În timpul sezonului rece doar rădăcina plantelor perene rămâne vie, iar din ea se dezvoltă în fiecare primăvară o nouă tulpină. [...]

1. Plantele perene „veșnic verzi” – printre acestea se numără unele varietăți întâlnite în zonele alpine, care necesită o atenție minimă. În martie sau aprilie, dacă planta arată încă viguroasă și verde, nu ai decât să o lași în pace. În caz că numai câteva frunze sunt maro și par bolnave, retează-le cu o foarfecă sau rupe-le cu mâna. Din categoria plantelor perene alpine fac parte: *Cresonul, Aurinia, Dianthus, Iberis, Phlox subulata.*

2. Plantele perene „semi-veșnic verzi” – chiar dacă sună atipic, acest nume este justificat de situațiile când plantele rămân complet verzi în timpul iernilor ușoare. Printre acestea pot fi menționate: *Bergenia, Heuchera, Heucherella, Tiarella, rogozul japonez și diverse ferigi.*

3. Plantele perene lemnoase – acestea sunt mai bine lăsate de-o parte până pe la mijlocul primăverii, înainte de a le tăia din nou. În general se lasă aproximativ 15 cm de la bază pentru mugurii noi. Câteva exemple din această categorie sunt: *Artemisia, Buddleia, Caryopteris, Erysimum, Fuchsia, Hypericum, Lavandula, Lavatera, Phygelius.*

(Articol preluat de pe <http://www.gradinamea.ro>)

B. *Deasupra noastră se legănau primăvara inflorescențele copacilor, atât de delicate, de trecătoare: puzderia albă și roz a cireșilor, corcodușilor, prunilor, uriașelor flori de magnolie, lumânările castanilor (ce nu-mi plăceau cine știe ce), florile de liliac, mai ales cele cu floarea dublă cu care-mi plăcea să-mi acopăr obrazul, apoi florile de salcâm cu gustul sălciiu [...]. Vara târziu apăreau achenele zburătoare, „elicii” cum le spuneam, iar din inflorescențele socului și scorușului apăreau ciorchinii de boabe negre și roșii care mi se păreau grozav de frumoase, ca de lemn lăcuit. Mai târziu aveau să mă atragă mai mult florile sofisticate și necunoscute din florăriile scumpe, niște urâte excentrice, sau florile extrem de simple cărora nu le dădeam atenție pe vremuri: cele de tei, de exemplu, pentru culoarea lor [...] sau tufănelele. [...] Frumoase mi se păreau florile ignorate, care nu se vând în piață și pe care nu le poți oferi nimănui, cele ale cartofului sau ale fasolei și mazărei, complicate, delicate, floarea de vânătă sau floarea de fân, în vâlvătăi roz, ca de mohair, pe dealuri. În ceea ce privește parfumul, nimic nu întrecea în măreție regina-nopții (altfel nu grozav de frumoasă), care făcea cât esența a o sută, o mie de petunii adunate la un loc.*

(Simona Popescu, *Exuvii*)

C. *Miresme dulci de flori mă-mbată și mă alintă gânduri blânde...*

Ce iertător și bun ți-e gândul, în preajma florilor plâpânde!

Râd în grămadă: flori de nalbă și albe flori de mărgărint,

De parc-ar fi căzut pe straturi un stol de fluturi de argint,

Sfioase-s bolțile spre sară, și mai sfioasă-i iasomia:

Pe fața ei neprihănită se-ngână-n veci melancolia

Seninului de zare stânsă, și-n trandafiri cu foi de ceară

Trăiesc mâhnirile și plânge norocul zilelor de vară.

Atâtea amintiri uitate cad abătute de-o mireasmă:

Parcă-mi arunc-o floare roșă o mână albă de fantasmă,

Ș-un chip bălan lâng-o fereastră răsare-n fulger și se stânge...

De-atuncea mi-a rămas garoafa pe suflet ca un strop de sânge.

Ca nalba de curat odată eram, și visuri de argint

Îmi surâdeau cu drag, cum râde lumina-n foi de mărgărint,

Și dulci treceau zilele toate, și-arar dureri dădeau ocoale...

Ah, amintirile-s ca fulgii rămași uitați în cuiburi goale!

(Dimitrie Anghel, *În grădină*)

STANDARD

1. Conform informațiilor din textul A, din categoria plantelor perene lemnoase fac parte:
 - a. Lavandula, Cresonul;
 - b. Artemisia, Iberis;
 - c. Cresonul, Aurinia;
 - d. Artemisia, Fuchsia.
2. Au o denumire atipică:
 - a. plantele perene „semi-veșnic verzi”;
 - b. plantele lemnoase;
 - c. plantele perene „veșnic verzi”;
 - d. toate plantele perene.
3. Structura din textul B, *Frumoase mi se păreau florile ignorate*, nu se referă la:
 - a. florile cartofului și florile fasolei;
 - b. florile de tei;
 - c. florile de vânăță și florile cartofului;
 - d. florile de liliac și florile fasolei.
4. Adjectivul utilizat în textul C, referitor la florile din natură este:
 - a. *plăpânde*;
 - b. *blânde*;
 - c. *sfoase*;
 - d. *scumpe*.
5. Substantivele subliniate în secvența *Ea presupune o analiză detaliată bazată pe relief, particularitățile climatice, tipul de sol și gusturile personale în materie de flori* au, în ordine, următoarele funcții sintactice:
 - a. complement direct, atribut, atribut, atribut;
 - b. complement direct, complement indirect, atribut, atribut;
 - c. complement circumstanțial de mod, complement direct, atribut, complement direct;
 - d. complement direct, atribut, complement indirect, subiect.
6. Cuvintele subliniate în secvența *În caz că numai câteva frunze sunt maro și par bolnave, retează-le cu o foarfecă sau rupe-le cu mâna.* au, în ordine, următoarele valori morfologice:
 - a. adjectiv propriu-zis, pronume nehotărât, pronume posesiv, adjectiv propriu-zis, pronume personal;
 - b. adverb de timp, adjectiv pronominal nehotărât, adjectiv propriu-zis, pronume personal;
 - c. adverb de mod, adjectiv pronominal nehotărât, adjectiv propriu-zis, pronume personal;
 - d. adverb de mod, numeral cardinal, adjectiv propriu-zis, pronume personal.

7. Valoarea morfologică a cuvântului subliniat în secvența *și mai sfioasă-i iasomia* este de:
- verb copulativ;
 - pronume personal;
 - pronume posesiv;
 - adjectiv pronominal posesiv.
8. Există un pronume relativ compus în secvența:
- care nu se vând în piață și pe care nu le poți oferi nimănui;*
 - În ceea ce privește parfumul;*
 - care făcea cât esența a o sută;*
 - De-atuncea mi-a rămas garoafa pe suflet ca un strop de sânge.*
9. Predicatele din secvența: *În timpul sezonului rece doar rădăcina plantelor perene rămâne vie, iar din ea se dezvoltă în fiecare primăvară o nouă tulpină.* sunt:
- rămâne, se dezvoltă;
 - rămâne vie, dezvoltă;
 - rămâne vie, se dezvoltă;
 - rămâne vie, se dezvoltă în fiecare.
10. Cuvintele fără funcție sintactică din versul *Ah, amintirile-s ca fulgii rămași uitați în cuiburi goale!* sunt:
- ah, -s, ca, în;*
 - ah, fulgii, uitați, în;*
 - amintirile, rămași, în, goale;*
 - ah, ca, în, uitați.*
11. Măsura primului vers din textul C este de:
- cincisprezece silabe;
 - șaisprezece silabe;
 - șaptesprezece silabe;
 - optsprezece silabe.
12. Prima figură de stil utilizată în textul C este:
- antiteza;
 - comparația;
 - epitetul;
 - personificarea.

13. Modul de expunere dominant în textul C este:
- narațiunea;
 - monologul;
 - descrierea;
 - dialogul.
14. În textul C, ipostaza eului liric este de:
- îndrăgostit;
 - contemplator;
 - muzician;
 - pictor.
15. Personificarea din versul *Râd în grămadă: flori de nalbă și albe flori de mărgărint* sugerează:
- prospețimea florilor de nalbă;
 - legătura dintre planul ceresc și cel pământesc;
 - armonia peisajului descris;
 - surâsul inocent al unui copil.
16. În ultima strofă a textului C se transmite sentimentul de:
- împlinire în mijlocul naturii;
 - veselie;
 - bucurie deplină;
 - nostalgie dată de trecerea timpului.

EXCELENȚĂ

17. Modul dominant de expunere în textul B este descrierea, deoarece:
- se utilizează figuri de stil cu rol în crearea unor imagini artistice diverse;
 - naratorul apare în ipostaza de contemplator;
 - se utilizează cuvinte cu sens figurat;
 - se oferă informații precise despre flori.
18. Următoarea afirmație este corectă:
- În textul A, se transmite o stare de melancolie.
 - În textele B și C apar aspecte caracteristice operelor literare.
 - Textul C nu transmite sentimentele autorului.
 - În cele trei texte sunt prezentate informații concrete despre flori.

Testul 2

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- Timpul efectiv de lucru este de 90 de minute.

Citește cu atenție textele următoare și rezolvă cerințele bifând în grilă răspunsul corect.

A. *Am fost într-o vreme, pe când viața începuse să mi se pară atât de cenușie încât nu mai merită să fie trăită, un maniac al jocurilor pe computer. Timp de un an de zile am avut nevoie de doza zilnică de virtualitate: îmi făceam toate treburile pe fugă, renunșasem la mâncare și la somn și îmi tremurau mâinile după tastatură și mouse. Întârziem la cursuri, pentru că nu mă lăsam până nu rezolvam o situație dificilă de pe ecran, începusem să visez peisajele artificioase din jocuri și să văd sincer (ca Rimbaud altădată) în troleu, în drum spre Universitate, „orci” verzi și „dwarfi” portocalii în loc de trecătorii de pe stradă. Când îmi priveam mâinile, aveam câteodată un moment de panică și tresăream: unde naiba îmi dispăruse arbaleta*?*

*Pe lângă multe alte efecte de adâncă alienare, jocurile de acțiuni și strategii mi-au schimbat, în acea vreme nu tocmai îndepărtată și nici cu desăvârșire încheiată, însăși ideea despre om, despre trup, despre felul cum arată și funcționează bucată asta complicată de materie care ascultă – parțial – de voința noastră. Căci personajele din aceste jocuri, fie ele „humans”, „dwellings” sau „critters”, sunt, oricât de complex ar fi jocul, tot atât de diferite de ființele vii cum este gândirea computerului de cea omenească. Ele nu sunt mai rudimentare** în reacții decât organismele, ci sunt altfel. Deși provin din freamătul imaginarului colectiv, din legendele și din bestiariile medievale sau din „commando”-urile moderne, ele nu sunt totuși ființe care urmează logica basmului, ci o alta, cu totul nouă.*

*Corpul, în mai toate jocurile de strategie, de „beat'em up” sau de „adventure”, este, în primul rând, cuantificat. Eroii cu care te identifiți sunt, de fapt, un summum*** discontinuu de parametri. Nu e important cum arată ei – pozele îți arată cavaleri și cavalerițe de toate rasele și mutrele –, ci scalele valorice din spatele lor. Ai de ales, de fapt, între abstracțiuni cu punctaje diferite la diferite aptitudini: forță, inteligență, curaj, inițiative... E ca și când ființa umană ar veni pe lume cu un anume potențial vital fix, ce se poate subîmpărți în variabile. Dacă vrei să crești inteligența eroului tău, trebuie să-i scazi forța sau curajul cu același număr de puncte.*

(Mircea Cărtărescu, *Pururi tânăr, înfășurat în pixeli*)

* *arbaletă* – armă folosită în Evul Mediu, care constă dintr-un arc montat pe un suport

** *rudimentar* – primitiv, neevoluat

*** *summum* – gradul cel mai înalt, punct maxim, extremitate

B. ...Ești copil mic, de cinci-șase ani. Știi să mănânci urât; să dormi solid; să plângi cu o mie de lacrimi; să râzi cu zece mii de zurgălăi – și știi, mai presus de toate, să te joci. Te joci cu orice: cu unghia degetului cel mic, de la mână sau picior, și cu barba lui Dumnezeu. [...] Un copil cu o minge în mână e un copil cu sufletul în mână... Astfel, copilul e, pe rând, toate jucăriile lui: băț de poarcă, minge de oină, zmeu, praștie, titirez, arșice, cerc, păpușă, soldat de plumb, trompetă, darabană, cal de lemn, scrânciob... În clipa când jucăria pe care-o ține-n mână nu mai e o formă a sufletului său, ci un simplu obiect de distracție, nu mai e copil. Dar atunci e iarăși, pe rând, tot ce citește, toți eroii de poveste, care-l încântă, toate chipurile văzute la cinematograful și teatru... Apoi vine dragostea, apoi începe viața. De acum înainte nu mai poate fi nimic altceva decât ce e, așa cum e.

(Ionel Teodoreanu, *La Medeleni*)

C. *Noaptea cineva umblă cu hainele mele
Și mi le poartă.
Dimineața observ pe pantofi noroi proaspăt,
Cine-o fi semănând la umblet cu mine?*

*De la o vreme a început
Să-mi îmbrace și gândurile,
Când mă trezesc nu le mai găsesc niciodată
Unde le-am pus.*

*Sunt uzate, obosite, cu cearcăne
În jurul ochilor.
Se cunoaște că cineva a gândit cu ele
Toată noaptea.*

*Cine s-o fi potrivit la suflet
Cu mine?*

(Marin Sorescu, *Dedublare*)

STANDARD

1. Conform celor prezentate în textul dat, personajele din jocurile pe computer:
 - a. sunt ființe care urmează logica basmului;
 - b. sunt mai rudimentare în reacții decât organismele;
 - c. sunt diferite de ființele vii;
 - d. sunt asemănătoare cu ființele vii.

2. Seria cuprinzând numai cuvinte care denumesc personaje din jocurile pe computer este:
 - a. *orci, dwarfî, adventure;*
 - b. *adventure, beat'em up;*
 - c. *orci, dwarfî;*
 - d. *orci, beat'em up.*

3. Secvența *În clipa când jucăria pe care-o ține-n mână nu mai e o formă a sufletului său, ci un simplu obiect de distracție, nu mai e copil* sugerează:
 - a. sfârșitul copilăriei;
 - b. dorința copilului de a se juca;
 - c. veselie copilului;
 - d. dorința copilului de a se simți mereu protejat.

4. Succesiunea unor etape din viața omului este redată în secvența:
 - a. *Te joci cu orice: cu unghia degetului cel mic, de la mână sau picior, și cu barba lui Dumnezeu;*
 - b. *Apoi vine dragostea, apoi începe viața;*
 - c. *Un copil cu o minge în mână e un copil cu sufletul în mână;*
 - d. *Știi să mănânci urât; să dormi solid.*

5. Varianta în care apare un omonim al substantivului *doză* (*Timp de un an de zile am avut nevoie de doza zilnică de virtualitate*) este:
 - a. Și-a cumpărat o doză de suc.
 - b. Medicul i-a administrat o doză din medicament mai devreme.
 - c. Mama doză ingredientele pentru prăjitură.
 - d. Sucurile erau în pachete de șase doze.

6. În secvența *jocurile de acțiuni și strategii mi-au schimbat, în acea vreme nu tocmai îndepărtată și nici cu desăvârșire încheiată*, cuvintele subliniate s-au format prin:
 - a. conversiune, respectiv derivare;
 - b. conversiune;
 - c. derivare, respectiv conversiune;
 - d. conversiune, respectiv compunere.

7. Sunt împrumuturi noi toate cuvintele din seria:
- vreme, cenușie, computer, a funcționa;
 - computer, a funcționa, vital, variabil;
 - joc, personaj, freamăt, a proveni;
 - aptitudine, erou, viu, gândire.
8. Cuvintele subliniate în secvența *să dormi solid; să plângi cu o mie de lacrimi* au:
- sens figurat, respectiv sens propriu de bază;
 - sens propriu de bază, respectiv sens figurat;
 - sens figurat;
 - sens propriu.
9. Verbul *a purta* din textul dat (*Noaptea cineva umblă cu hainele mele/ Și mi le poartă.*) are:
- sens propriu de bază;
 - sens propriu secundar;
 - sens figurat;
 - atât sens propriu, cât și sens figurat.
10. Cuvântul subliniat în versul *Când mă trezesc nu le mai găsesc niciodată* s-a format prin:
- derivare;
 - compunere prin subordonare;
 - compunere prin alăturare;
 - conversiune.
11. Cuvintele *praștie, titirez, păpușă, scrânciob*:
- fac parte din aceeași familie lexicală;
 - au sensuri apropiate și forme diferite;
 - sunt în relație de omonimie;
 - fac parte din același câmp lexical.
12. În secvența *să râzi cu zece mii de zurgălăi – și știi, mai presus de toate, să te joci*, există:
- trei verbe la diateza activă;
 - trei verbe la diateza reflexivă;
 - două verbe la diateza activă și un verb la diateza reflexivă;
 - un verb la diateza activă, un verb la diateza reflexivă și un verb la diateza pasivă.

13. În secvențele: 1. *Ești copil mic, de cinci-șase ani*; 2. *Astfel, copilul e, pe rând, toate jucăriile lui*, verbul *a fi* este:
- predicativ (1), copulativ (2);
 - copulativ (1), predicativ (2);
 - predicativ (1), predicativ (2);
 - copulativ (1), copulativ (2).
14. O propoziție simplă este:
- Ești copil mic, de cinci-șase ani*;
 - să mănânci urât*;
 - știi*;
 - care-l încântă*.
15. Verbele din versul *Se cunoaște că cineva a gândit cu ele* sunt la diateza:
- pasivă, reflexivă;
 - activă, reflexivă;
 - activă, pasivă;
 - reflexivă, activă.
16. Predicatele din strofa a doua sunt, în ordine:
- a început, să-mi îmbrace, trezesc, nu mai găsesc, am pus;
 - a început, să îmbrace, mă trezesc, nu găsesc, am pus;
 - a început, să îmbrace, trezesc, nu mai găsesc, am pus;
 - a început, să-mi îmbrace, mă trezesc, nu găsesc, am pus.

EXCELENȚĂ

17. În poezia lui Marin Sorescu se exprimă:
- direct sentimente de neliniște în legătură cu propria personalitate;
 - direct sentimente de liniște, de împăcare cu sine;
 - indirect sentimente de regret pentru neputința de a înțelege ce se întâmplă;
 - indirect sentimente de melancolie pentru propriul destin.
18. Următoarea afirmație este corectă:
- Textele A, B și C sunt scrise în scopul transmiterii unor informații despre personalitatea umană.
 - Textele B și C urmăresc sensibilizarea cititorului.
 - Textul A prezintă informații despre jocurile pe computer.
 - Textul C urmărește să îl convingă pe cititor.

Etapa a II-a (semestrul al II-lea)

Testul 1

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- Timpul efectiv de lucru este de 90 de minute.

Citește cu atenție textele următoare și rezolvă cerințele bifând în grilă răspunsul corect.

A. Pe 19 aprilie, pentru prima oară, bătrânul continent sărbătorește Ziua Europeană a Circului, evenimentul fiind organizat de Asociația Europeană a Circurilor. Asociația prezidată de domnul Urs Pilz, directorul artistic al Festivalului Internațional de Circ de la Monte Carlo, are ca scop principal promovarea artei circului la cel mai înalt nivel. Astfel, se dorește schimbarea mentalităților învechite, conform cărora circul este un bâlci. [...]

În circul modern, actul cultural este cel care primează în realizarea, cu mult curaj, a unor atracții ce uneori frizează imposibilul, pentru că circul nu înseamnă politică și fățarnicie. Arta de circ este performanță de neegalat, o artă complexă și poate nebunia de a te crede mai puternic decât fiarele. Circul este templul veseliei, este locul unde adrenalina este oferită spectatorilor cu prețul vieții. Aici trebuie să existe numai respect. Cum anul acesta, pe 8 martie, chiar în ziua decernării premiilor celei de-a VIII-a ediții a Galelor, în semn de recunoaștere a înaltei poziții ocupate în ierarhia mondială, Circul **Variété Globus** a primit invitația oficială de a face parte, ca membru cu drepturi depline, din Asociația Europeană a Circurilor, s-a hotărât ca această sărbătoare să fie celebrată la București, alături de alte capitale europene, prin avanpremierea noului spectacol, **Pădurea fermecată**.

(Articol preluat de pe <http://www.circulglobus.ro>)

B. Era momentul potrivit să-și deschidă Coradino panarama, relansând vârtejul iarmarocului*, făcând din nou mulțimea să se agite și să colcăie ca un mușuroi de furnici în panică.

De cu seară, la lumina făcliilor, nomazii înălțaseră de la pământ un soi de schelet de pasăre răpitoare din scânduri și stâlpi pironiți cu lanțuri și odgoane. Acoperiseră apoi eșafodajul cu o pânză de cort murdară, peticită și subțiată de vreme. Copii chilugi, veniți în zori, îi ridicau cu teamă poalele pentru a surprinde vrăjiți, cu o clipă mai devreme, spațiul acela tainic cu lumină puțină și aer rarefiat. Vântul umfla și zbătea pânza cortului, ca și cum uriașa pajură ar fi încercat în van să-și ia zborul.

În fața cortului se improvizase un pod de scânduri, pe care ambulanții dezvăluiau o parte din ce știau pentru a ademeni mulțimea. Gogeamite pehlivanul cu înfățișare de gâde, cu capul ras și trupul uns cu ulei de castane, îndoia drugii și rupea lanțuri de oțel, cu pieptul și brațele sale tatuate, în timp ce somptuos și solemn, un fachir cu turban și șalvari de mătase îngrozea gospodarii arătându-și palmele înroșite, cu câte un cuțit înfipt în ele. Cu gesturi iuți și abile, saltimbancii scoteau panglici multicolore pe nas și flăcări pe gură.

(Andrei Oișteanu, *Cutia cu bătrâni*)

* *iarmaroc* – târg.

C.

*La Circ...
Un accident banal –
Un acrobat,
Un salt mortal
Și...
Acrobatul nu s-a mai sculat...*

*Alămurile din orchestră au tăcut,
Iar clovnii din arenă au țipat...
Dar publicul din staluri n-a crezut
Că poate fi și-un accident adevărat
Și-a fluierat...
Zadarnic –
.....*

*Povestea lui?
Hm!...
Povestea mea –
A mea,
A ta
Și-a altora!...*

*Același accident de circ, banal...
O zi relâche,
Și-apoi, la fel,
Cu-aceeași balerină lângă el,
Alt acrobat...
Alt salt mortal!..*

(Ion Minulescu, *Ultima oră*)

STANDARD

1. Conform informațiilor din textul A, Ziua Europeană a Circului se sărbătorește:
 - a. în timpul Festivalului Internațional de Circ de la Monte Carlo;
 - b. pe 19 aprilie, numai într-un an;
 - c. pe 19 aprilie;
 - d. pe durata unei săptămâni.

2. După cum rezultă din textul A, unul dintre scopurile Asociației Europene a Circurilor este:
 - a. obținerea unor performanțe artistice;
 - b. organizarea de spectacole periculoase;
 - c. schimbarea mentalităților învechite, conform cărora circul este un bâlci;
 - d. transmiterea informațiilor legate de Festivalul Internațional de Circ de la Monte Carlo.

3. Circul prezentat în textul B se instalează:
 - a. în iarmaroc;
 - b. în fața unui pod de lemn;
 - c. în centrul unui oraș;
 - d. în fața unui cort.

4. În textul C se face referire la:
 - a. drama unui acrobat de la circ, asociată cu drama pe care o poate trăi orice om;
 - b. un spectacol de circ care îi amuză pe spectatori;
 - c. acțiunile care se desfășoară în arena unui circ;
 - d. caracteristicile unei arene de circ.

5. Substantivele din următoarea secvență din textul A: *se dorește schimbarea mentalităților învechite* au, în ordine, următoarele funcții sintactice:
 - a. complement direct, atribut substantival genitival;
 - b. complement indirect, atribut substantival genitival;
 - c. complement direct, atribut substantival prepozițional;
 - d. subiect, atribut substantival genitival.

6. Pronumele relative din următoarea secvență din textul A: *actul cultural este cel care primează în realizarea, cu mult curaj, a unor atracții ce uneori frizează imposibilul* au, în ordine, următoarele cazuri și funcții sintactice:
- atribut, acuzativ; complement direct, acuzativ;
 - subiect, nominativ; complement direct, acuzativ;
 - subiect, nominativ; subiect, nominativ;
 - subiect, nominativ; complement direct, acuzativ.
7. Pronumele din următoarea secvență din textul B: *se improvizase un pod de scânduri, pe care ambulanții dezvăluiau o parte din ce știau pentru a ademeni mulțimea* au în ordine, următoarele funcții sintactice:
- complement direct, complement indirect;
 - complement circumstanțial de loc, complement direct;
 - complement circumstanțial de loc, complement indirect;
 - complement indirect, complement circumstanțial de loc.
8. Apare o locuțiune prepozițională pentru cazul genitiv în structura:
- la lumina făcliilor*;
 - În fața cortului se improvizase un pod de scânduri*;
 - nomazii înălțaseră de la pământ*;
 - relansând vârtejul iarmarocului*.
9. Cuvântul subliniat în următoarea secvență din textul C: *Că poate fi și-un accident adevărat* are valoarea morfologică:
- adjectiv propriu-zis;
 - adjectiv provenit din verb la participiu;
 - adverb;
 - substantiv.
10. În ultima strofă a poeziei (textul C) există:
- două adjective pronominale demonstrative de identitate;
 - două pronume demonstrative de identitate;
 - un pronume demonstrativ de identitate și un adjectiv pronominal demonstrativ de identitate;
 - două adjective pronominale demonstrative de diferențiere.

11. Următoarea secvență din textul A: *Arta de circ este performanță de neegalat, o artă complexă și poate nebunia de a te crede mai puternic decât fiarele.* sugerează:
- complexitatea spectacolelor de circ;
 - caracterul periculos al artei circului;
 - necesitatea unei pregătiri fizice speciale pentru participarea la spectacole de circ;
 - curajul celor care organizează spectacole de circ.
12. Două caracteristici ale genului epic care apar în textul B sunt:
- prezentarea succesiunii unor acțiuni, prezența personajelor (Coradino, fachirul etc.);
 - transmiterea directă a sentimentelor autorului, prezența naratorului;
 - narațiunea ca mod dominant de expunere, absența dialogului;
 - relatarea unor evenimente, exprimarea directă a unor sentimente.
13. În următoarea secvență din textul B: *somptuos și solemn, un fachir cu turban și șalvari de mătase îngrozea gospodarii* apare, ca figură de stil:
- epitetul;
 - comparația;
 - enumerația;
 - metafora.
14. Secvența *Era momentul potrivit să-și deschidă Coradino panarama, relansând vârtejul iarmarocului, făcând din nou mulțimea să se agite și să colcăie ca un mușuroi de furnici în panică.* sugerează:
- agitația mulțimii curioase, la instalarea circului;
 - bucuria oamenilor care se pregătesc să participe la un spectacol de circ;
 - îngrijorarea mulțimii curioase;
 - prezența unui număr mare de trecători.
15. În următoarea secvență din textul C: *Alămurile din orchestră au tăcut,/ Iar clovnii din arenă au țipat...* apar, ca figuri de stil:
- personificarea și enumerația;
 - epitetul și personificarea;
 - epitetul și enumerația;
 - epitetul și repetiția.

16. Organizarea versurilor din prima strofă a poeziei (textul C):
- a. evidențiază anumiți termeni și îl implică afectiv pe cititor;
 - b. are rol în obținerea rimei împerecheate;
 - c. contribuie la realizarea unor inversiuni;
 - d. încifrează sensurile textului.

EXCELENȚĂ

17. Spectacolul de circ la care se face referire în poezie (textul C) ar putea semnifica:
- a. viața oricărui om;
 - b. o modalitate de petrecere a timpului liber;
 - c. un moment artistic valoros;
 - d. banalitatea unei manifestări artistice.
18. Un aspect comun al textelor A și B este:
- a. prezentarea unor aspecte legate de lumea circului;
 - b. descrierea unor spectacole de circ;
 - c. transmiterea unor sentimente referitoare la viața artiștilor de circ;
 - d. prezentarea unor personaje tipice pentru lumea circului.

Testul 2

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- Timpul efectiv de lucru este de 90 de minute.

Citește cu atenție textele următoare și rezolvă cerințele bifând în grilă răspunsul corect.

A. *Leonardo da Vinci – despre care contemporanii spun că se îmbrăca cu o eleganță desăvârșită: simplă, discretă, lipsită de ostentație – scria că veșmântul este o manifestare spirituală și un complement al corpului omenesc, cu care trebuie să se armonizeze într-un tot unitar. Ca atare, considera urâtă îmbrăcăminte care nu se adecvează liniei corpului, a cărei stofă nu se modelează pe corp și nu este cu gust drapată. Pe de altă parte, la aceeași dată, Baldassare Castiglione, în **Curteanul** – codul necontestat al eleganței timpului – observa cu tristețe că italienii nu mai aveau un fel propriu de a se îmbrăca, ci adoptau moda francezilor, a germanilor, a spaniolilor.*

Adevărul este că situația era, mai mult sau mai puțin, generală: moda italiană era imitată în Franța (și invers), cea franceză își găsea imitatorii în Germania, în timp ce moda spaniolă cucerea gustul nobilimii și al mării burghezii din Franța, Anglia și Țările de Jos. Cu toată această mobilitate și diversitate, însă, noutățile apărute în epoca Renașterii și anumite note caracteristice generale pot fi identificate. Mai întâi – apar gusturi noi privind culorile ansamblului vestimentar. În sec. al XV-lea mai stăruie încă preferința pentru un colorit variat – roșu aprins, alb, verde, albastru – în care predomina încă din secolele anterioare roșul. Negrul apărea foarte rar în costumul laicilor. Culorile aveau – reminiscență a tradiției medievale – semnificații simbolice; erau indicate a fi folosite în funcție de anotimp și de vârsta persoanelor, dar simbolizau totodată și sentimentele de afecțiune ale cavalerilor față de iubitele lor. (În sec. al XVI-lea s-au publicat numeroase scrieri asupra virtuții fiecărei culori în parte și, deci, și asupra împrejurărilor în care erau recomandate.) Rareori în sec. al XV-lea se purta o haină de o singură culoare.

(Articol preluat de pe <http://orice.info/istorie>)

B. *Ador orice formă de geantă, trapezoidale, rotunde, ovale, gălețușe, cu multe buzunărașe ori fără, cu fermoare sau încuietoare, cu mânere sau agățătoare de umăr, din pânză, catifea, tweed sau tricot, rafie brodată ori satin plin de briliante, piele sau imitație de piele, chiar și nailon bicolor, assortate ori*

nu cu pantofii, întotdeauna cât mai încăpătoare, genți rigide sau moi, genți în ediție limitată, pentru care trebuie să te înscrii cu ani înainte la casele de modă și despre care doar am citit prin reviste și cărți.

Pentru o geantă sunt dispusă să fac orice sacrificiu!

Mă fâțâi în fața oglinzilor, nu se poate altfel, înainte să-ți cumperi o geantă, trebuie să vezi cum îți șade, am citit undeva că forma ei trebuie să fie în contrast cu constituția ta, un design rigid și structurat scoate în evidență conformații moi și feminine, liniile ușoare și rotunjite sunt perfecte pentru siluetele mai androgine. Dar nu mă pot decide, niciodată nu mă pot decide la una singură!

Așa că, după câteva ore de căutări, cu pungi noi în fiecare mână, plătesc și mă îndrept fericită spre casă. Abia aștept să încep să le port, de mâine! N-a fost o zi degeaba!

(Stelian Țurlea, *Arunc-o pe soră-mea din tren!*)

C.

*Din lada mirosind a molii și-a parfum
a scos o rochie din tinerețea ei bunica.
Subțire-i și ușoară ca un fum,
de parcă-ar fi țesută din nimica.*

*Și cum își pleacă fruntea tot mai tare
i-așa de gârbovă bunica-n vechiul șal...
Ce s-a făcut frumoasa dansatoare
care-a plutit în rochia de bal?*

*Ce trist foșnește crinolina de mătase,
volanele i se destramă și se taie,
și-n loc de raze, siluete grațioase,
din alte vremi, dansează prin odaie.*

*Picioarele ușoare și micuțe,
și ochii, și surâsul strălucit,
în trupul gârbovitei bunicuțe
cum, oare, pe vecie de-au murit?*

*Revede balul cel dintâi bătrâna,
își recunoaște rochia de fată
și-i tremură pe-atlasu rece mâna
de-nduioșare multă-nfiorată.*

*Și mi-au răspuns mățăsurile moarte,
sau poate chiar bătrâna-n vechiul șal;
nu, n-au murit, dansează mai departe
mereu în alte rochii, primul bal.*

(Magda Isanos, *Rochia*)

STANDARD

1. O lucrare dedicată eleganței din timpul lui Leonardo da Vinci, menționată în textul A, este:
 - a. *Curteanul*;
 - b. *Renașterea*;
 - c. *Culorile*;
 - d. *Baldassare Castiglione*.

2. Conform informațiilor prezentate în textul A, moda spaniolă era apreciată în:
 - a. Germania;
 - b. Italia;
 - c. Franța, Anglia, Țările de Jos;
 - d. Spania.

3. În textul B se prezintă:
 - a. impresiile dintr-o zi petrecută la cumpărături;
 - b. modul în care trebuie aranjată vitrina unui magazin;
 - c. frumusețea unei zile de vară;
 - d. noutățile în materie de vestimentație.

4. În textele A și C apar următorii termeni din câmpul lexical al *obiectelor de îmbrăcăminte*:
 - a. veșmânt, stofă, rochia, crinolina;
 - b. a se modela, corp, volane, atlas;
 - c. a se îmbrăca, moda, țesută, rochia;
 - d. veșmânt, moda, țesută, rochia.

5. Cuvântul subliniat în secvența *Negrul apărea foarte rar în costumul laicilor*. are valoarea morfologică și funcția sintactică de:
 - a. adjectiv, subiect;
 - b. adjectiv, atribut;
 - c. substantiv, complement direct;
 - d. substantiv, subiect.

6. Structura subliniată în secvența *În sec. al XV-lea mai stăruie încă preferința pentru un colorit variat* este corect analizată în varianta de răspuns:
 - a. complement circumstanțial de timp, exprimat prin substantiv în cazul acuzativ;
 - b. complement circumstanțial de timp, exprimat prin substantiv în cazul acuzativ și atribut exprimat prin numeral ordinal cu valoare adjectivală, în cazul acuzativ;
 - c. complement circumstanțial de timp, exprimat prin substantiv în cazul acuzativ și atribut exprimat prin numeral ordinal cu valoare substantivală, în cazul genitiv;
 - d. complement circumstanțial de timp, exprimat prin substantiv în cazul acuzativ și complement circumstanțial de timp exprimat prin numeral ordinal cu valoare substantivală, în cazul acuzativ.

7. Adverbul din secvența *Rareori în sec. al XV-lea se purta o haină de o singură culoare.* are funcția sintactică:
- subiect;
 - complement circumstanțial de mod;
 - complement direct;
 - complement indirect.
8. Numărul adjectivelor din secvența *Ador orice formă de geantă, trapezoidale, rotunde, ovale, gălețușe, cu multe buzunărașe...* este:
- trei;
 - două;
 - patru;
 - cinci.
9. Numele predicativ din secvența *liniile ușoare și rotunjite sunt perfecte pentru siluetele mai androgine.* este corect analizat din punct de vedere morfologic în varianta de răspuns:
- adverb de mod, caz nominativ;
 - adjectiv propriu-zis, gen feminin, număr plural, caz nominativ, fără grad de comparație;
 - adjectiv provenit din verb la participiu, gen feminin, număr plural, caz nominativ, grad pozitiv;
 - adjectiv propriu-zis, gen feminin, număr plural, caz nominativ, grad pozitiv.
10. Pronumele relativ din secvența *Ador orice formă de geantă [...] geți în ediție limitată, pentru care trebuie să te înscrii cu ani înainte la casele de modă* are cazul și funcția sintactică:
- acuzativ, atribut;
 - complement direct, acuzativ;
 - complement indirect, acuzativ;
 - complement circumstanțial de mod, acuzativ.
11. În textul B, apar, ca moduri de expunere:
- narațiunea și descrierea;
 - monologul și descrierea;
 - monologul și narațiunea;
 - descrierea și narațiunea.

12. Următoarea secvență din textul B: *Așa că, după câteva ore de căutări, cu pungi noi în fiecare mână, plătesc și mă îndrept fericită spre casă. Abia aștept să încep să le port, de mâine! N-a fost o zi degeaba!* sugerează următoarea stare de spirit a personajului-narator:
- entuziasmul;
 - lipsa de interes;
 - oboseala;
 - plictiseala.
13. În secvența: *Ador orice formă de geantă, trapezoidale, rotunde, ovale, gălețușe, cu multe buzunărașe ori fără, cu fermoare sau încuietoare, cu mânere sau agățătoare de umăr, din pânză, catifea, tweed sau tricot* apare, ca figură de stil:
- metafora;
 - comparația;
 - hiperbola;
 - enumerația.
14. În penultima strofă a poeziei (textul C) apar, ca figuri de stil:
- metafora, personificarea, enumerația, inversiunea, comparația;
 - enumerația, personificarea, inversiunea, interogația retorică;
 - epitetul, inversiunea, comparația, personificarea;
 - epitetul, enumerația, inversiunea, interogația retorică.
15. Strofa a doua din textul C sugerează:
- melancolia provocată de trecerea timpului;
 - o stare de fericire;
 - atmosfera de bucurie de la un bal;
 - emoția provocată de organizarea unui bal.
16. În textul C se conturează o antiteză între:
- frumusețe și urâtenie;
 - trecut și prezent;
 - iubire și ură;
 - melancolie și fericire.

EXCELENȚĂ

17. Titlul poeziei (textul C):
- evidențiază obiectul care creează legătura dintre prezent și trecut;
 - face referire la un obiect de îmbrăcăminte banal, din garderoba oricărei femei;
 - nu are o semnificație aparte, în raport cu textul;
 - alcătuiește imaginea detaliată a unui obiect de îmbrăcăminte.
18. Următoarea afirmație este corectă:
- În textele B și C se fac trimiteri la obiecte de îmbrăcăminte.
 - Textul A prezintă detaliat moda italiană din secolul al XV-lea.
 - Textele A și B prezintă informații referitoare la vestimentația feminină.
 - Textele B și C reliefează atitudini, sentimente.

Etapa Națională

Testul 1

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- Timpul efectiv de lucru este de 100 de minute.

Citește cu atenție textele următoare și rezolvă cerințele bifând în grilă răspunsul corect.

A. *Câmpia Română este o câmpie din sud-estul Europei, pe cursul inferior al Dunării, cea mai mare parte a ei (cca 80%) situându-se pe teritoriul României. Denumirea ei provine de la fostul principat Țara Românească, iar străinii o numesc „Câmpia Valahă” (după Valahia). Câmpia are extensii în Serbia și Bulgaria, unde este numită Câmpia Dunării.*

Este mărginită la sud și est de Dunăre, iar la nord de Podișul Getic, Subcarpații și Podișul Moldovei. Între aceste limite, Câmpia Română apare ca o depresiune – în sens geologic – puternic sedimentată.

Partea cea mai joasă (10-20 m altitudine) se află pe lunca Siretului Inferior, unde, pe un teritoriu de lentă scufundare, s-a format o mare zonă de confluente, spre care se recurbează râurile în forma unui evantai. Altitudinea maximă este de 300 m, la Pitești.

Relieful Câmpiei Române se caracterizează prin văi largi și interfluvii netede, numite popular câmpuri, cu mici depresiuni formate prin tasare și sufoziune (crovuri).

Prezența nisipurilor determină apariția unui relief de dune, ca în sudul Olteniei, în estul Câmpiei Române (de-a lungul Ialomiței, Călmațuiului) și Câmpia Tecuciului (la Hanu Conachi).

Clima est temperat-continentală. În vest se resimt influențe mediteraneene, în timp ce în est amprenta continentală este mai accentuată. Îndeosebi estul este caracterizat de veri fierbinți și ierni geroase. Crivățul, un vânt rece și uscat vine iarna dinspre nord-est. Temperatura medie multianuală este de 8-11°C, media lunii este de 18-23°C, a lunii ianuarie variază între -3 și -5°C în est și -1 și -3°C în vest. Valoarea medie multianuală a precipitațiilor este de sub 500 mm în est și de 500-700 mm în vest.

(Articol preluat de pe <http://ro.wikipedia.org>)

B. *Soarele începe să răsară; câmpia se limpezește de spuma argintie a aburilor de rouă și întinderea ei care joacă acum în nemărginiri de foc rece pătrunde prin ochi înăuntrul omului, îl împrăștie afară, îl golește de frământările lui trudnice și apăsătoare, pentru ca după aceea să-l adune la loc, într-un fel nou; florile albastre de cicoare, ale căror priviri mai curate ca adâncul cerului răsar din loc în loc pe marginea drumurilor înguste, și vântul ușor al dimineții care face cu grâul valuri asemănătoare mării, și ciocârlia care țâșnește din lan și urcă cu spinarea în sus spre cerul boltit și albastru și într-adevăr, pitpalacul turburător și barza care pășește rar printre răzoare, și floarea galbenă a spicelor de grâu care nu s-au copt încă și se revarsă în aer din nimic, și drumurile care lasă satul în urmă, și ierburile groase de pe marginea drumurilor înțesate cu scaieți puternici a căror floare uimește ochiul de la mare distanță, toate acestea răzbat cu putere din viața câmpiei și pătrund înăuntrul omului subjugându-l.*

(Marin Preda, *Moromeții*)

C. *O, Doamne, dar eu?
Cumpănă a unei fântâni
Cu cât mai în cer
Cu atât mai adânc
Tensionată spre ape,
Privind de acolo câmpia
Arsă de secetă
Și fantomele dropiilor*
De mult dispărute
Cum încremenesc cu gâtul întins
Și ascultă.*

(Ana Blandiana, *Câmpia*)

* *dropie* – pasăre mare de stepă cu penajul spatelui galben-ruginiu, pieptul și vârful aripilor albe, capul și gâtul sur.

STANDARD

1. Conform informațiilor din textul A, Câmpia Română:
 - a. este situată pe cursul inferior al Dunării;
 - b. este situată, în cea mai mare parte, în Bulgaria și în Serbia;
 - c. este dominată de o climă mediteraneană;
 - d. are o temperatură medie multianuală de 18-23°C .

2. După cum rezultă din textul A, sunt caracteristice pentru relieful Câmpiei Române:
 - a. lunca Siretului Inferior și zona de confluențe;
 - b. văi largi și interfluvii netede;
 - c. podișurile și văile largi;
 - d. podișurile și nisipurile.

3. Elementul central descris în textul B este:
 - a. soarele;
 - b. câmpia;
 - c. cerul;
 - d. florile.

4. Ideea centrală pe care o evidențiază textul C este:
 - a. încercarea creatoarei de a se integra în ritmurile universale ale naturii;
 - b. dorința creatoarei de a se transforma într-o fântână;
 - c. frumusețea unui peisaj de câmpie;
 - d. pustietatea unui peisaj de câmpie, în care singura formă de viață este reprezentată de fântână.

5. Apar numai cuvinte cu hiat în seria:
 - a. câmpia, situându-se, confluențe;
 - b. apariția, interfluvii, medie;
 - c. medie, iarna, apariția;
 - d. teritoriu, apariția, influențe.

6. Antonimul potrivit pentru sensul din text al cuvântului subliniat în următoarea secvență din textul A: *Între aceste limite, Câmpia Română apare ca o depresiune* este:
 - a. spații;
 - b. deschideri;
 - c. granițe;
 - d. închideri.

7. Structura care conține un adjectiv fără grad de comparație este:
 - a. *se caracterizează prin văi largi*;
 - b. *pe un teritoriu de lentă scufundare*;
 - c. *pe cursul inferior al Dunării*;
 - d. *un vânt rece și uscat*.

8. Predicatele din secvența *floarea galbenă a spicelor de grâu care nu s-au copt încă și se revarsă în aer din nimic* sunt exprimate prin verbe predicative la:
- modul indicativ, timpul perfect compus, respectiv mai-mult-ca-perfect;
 - modul indicativ, timpul perfect compus;
 - modul indicativ, timp perfect compus, respectiv prezent;
 - modul indicativ, timp prezent.
9. Substantivele din secvența *ale căror priviri mai curate ca adâncul cerului răsar din loc în loc pe marginea drumurilor înguste* au, în ordine, următoarele funcții sintactice:
- subiect, complement circumstanțial de mod, atribut, complement circumstanțial de loc, atribut;
 - complement circumstanțial de loc, subiect, atribut, complement circumstanțial de mod, atribut;
 - complement direct, complement circumstanțial de mod, atribut, complement circumstanțial de loc, atribut;
 - subiect, complement circumstanțial de loc, atribut, complement circumstanțial de mod, atribut.
10. Pronumele relativ din secvența *ciocârlia care țâșnește din lan* are funcția sintactică:
- atribut;
 - subiect;
 - complement direct;
 - complement indirect.
11. Două caracteristici ale descrierii care apar în textul B sunt:
- prezentarea unui tablou din natură, imaginile artistice vizuale;
 - prezentarea trăsăturilor unor personaje, imaginile artistice auditive;
 - prezentarea unor acțiuni care se desfășoară într-un cadru natural, imaginile artistice;
 - surprinderea unui peisaj în lumina înserării, enumerațiile.
12. În secvența *florile albastre de cicoare, ale căror priviri mai curate ca adâncul cerului răsar din loc în loc pe marginea drumurilor înguste, și vântul ușor al dimineții care face cu grâul valuri asemănătoare mării, și ciocârlia care țâșnește din lan și urcă cu spinarea în sus spre cerul boltit și albastru...* apar, ca figuri de stil:
- epitetul, enumerația, comparația;
 - epitetul, enumerația, personificarea;
 - epitetul, enumerația, repetiția;
 - epitetul, comparația, personificarea.

13. Următoarea secvență din textul B: *câmpia se limpezește de spuma argintie a aburilor de rouă* sugerează:
- luminozitatea cețoasă a unei dimineți la câmpie;
 - limpezimea cerului într-o dimineață de vară;
 - strălucirea câmpiei sub aburii de rouă;
 - puritatea aerului de câmpie.
14. Conjunția din ultimul vers al poeziei (*Și ascultă*) are rolul de a marca:
- raportul de coordonare dintre două părți principale de propoziție;
 - raportul de subordonare dintre două propoziții la nivelul frazei;
 - raportul de coordonare dintre două propoziții de același fel la nivelul frazei;
 - raportul de coordonare dintre două părți secundare de propoziție.
15. Versul *Cumpănă a unei fântâni* conține:
- o metaforă care sugerează o ipostază a creatoarei;
 - o comparație a creatoarei cu o fântână;
 - o personificare a unei fântâni;
 - un epitet referitor la un element al cadrului natural.
16. Două caracteristici ale genului liric care pot fi descoperite în textul C sunt:
- exprimarea directă a unor sentimente, prezența unor mărci ale subiectivității;
 - exprimarea indirectă a sentimentelor, prezența numeroaselor imagini artistice vizuale;
 - exprimarea directă, prezența numeroaselor imagini artistice vizuale;
 - exprimarea discretă a unor sentimente, prezența numeroaselor imagini artistice auditive.

EXCELENȚĂ

17. Următoarea afirmație este corectă:
- Textele A, B și C sunt literare.
 - Textele A și B sunt nonliterare, textul C este literar.
 - Textele A, B și C includ referiri la o formă de relief.
 - Textele A, B și C fac referire la relația creatorilor cu natura.

- 18.** Următoarea afirmație este corectă:
- a.** Textele date fac referire numai la aspecte ale realității.
 - b.** Textul A prezintă aspecte ale realității, textele B și C aspecte ale realității transfigurate de imaginația creatorului.
 - c.** Textele A și B prezintă aspecte ale realității, în textul C se transfigurează realitatea în funcție de imaginația autorului.
 - d.** Niciunul dintre cele trei texte nu valorifică aspecte ale realității.

Testul 2

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- Timpul efectiv de lucru este de 100 de minute.

Citește cu atenție textele următoare și rezolvă cerințele bifând în grilă răspunsul corect.

A. Ciulinul (*Carduus nutans*) este o plantă erbacee din familia Asteraceae.

Descriere

Ciulinul, plantă erbacee bienală, cu tulpina și frunzele spinoase, foarte răspândită în locuri necultivate, în câmpuri și pășuni uscate, pe marginea drumurilor, ce înflorește începând din luna iunie și până în august.

În scopuri medicinale se întrebuințează partea aeriană a plantei, recoltată în perioada înfloririi.

Componenții principali

Flavonoide, aminoacizi, antocianozide și derivați orto-dihidroxifenolici.

Proprietăți

Hepatoprotector datorită existenței aminoacizilor și flavonoidelor.

Indicații

Hepatoprotector în bolile ficatului.

(Text preluat de pe www.wikipedia.ro)

B. Afară era un târăboi, mai mare plăcerea, cu șuierături, vuiete, trosnete. Un coș părăsit scotea mugete ca de taur. Cădeau scânduri de peste tot. Ascultam singuri la toate astea, cu privirea țintuită la spărtura unde fusese fereastra, în timp ce prietenul meu sforăia cu capul înfundat sub saci.

Deodată, un vârtej puternic și, tronc! ceva de spaimă care-mi sare-n obraz și mă zgârie aproape să-mi dea sângele.

— Ciulinii! Ciulinii! urlai eu, încercând s-arunc ghemotocul spinos pe care ni-l trimitea crivățul.

Știrbu sări-n sus, atunci, voios:

— Au venit? Hai! Repede! strigă el.

N-aveam ce-mbrăca, că ne culcasem îmbrăcați. Fiecare cu un ciomag în mână, cu căciula bine trasă pe ochi, ieșirăm repede afară, fără să uităm de restul de pâine care trebuia să ne țină loc de măvăliță și de praz. [...]

În lumina unui cer ușor albit de zori, călduri risipite de ciulini lănoși săreau în văzduhul aproape obscur, când sărutând pământul ce nu se vedea bine, când dispărând, sus, în bezna nopții, ca o înnebunitoare răpăială de umbre sferice dezlănțuite de-un dumnezeu ieșit din minți.

— Ah, de-am putea să ne urcăm pe ei călare, să zburăm ca niște zmei...
ofta Știrbu, cu adâncă părere de rău, în clipa-n care ne înghițea câmpia
cenușie. [...]

(Panait Istrati, *Ciulinii Bărăganului*)

C. *A trecut întâi o boare
Pe deasupra viilor,
Și-a furat de prin ponoare
Puful păpădiilor.*

*Cică-n munte, la povarnă,
Plopii și răsurile
Spun că vine-un vânt de iarnă
Răscolind pădurile.*

*Cu acorduri lungi de liră
I-au răspuns fânețele.
Toate florile șoptiră,
Întorcându-și fețele.*

*Și-auzind din depărtare
Vocea lui tiranică,
Toți ciulinii pe cărare
Fug cuprinși de panică...*

*Un salcâm privi spre munte
Mândru ca o flamură.
Solzii frunzelor mărunte
S-au zburat pe-o ramură.*

*Zvonul prin livezi coboară.
Colo jos, pe mlaștină.
S-a-ntâlnit un pui de cioară
C-un bătlan de baștină*

*Mai târziu, o coțofană
Fără ocupație
A adus o veste-n goană
Și-a făcut senzație:*

*Și din treacăt îi aruncă
Altă veste stranie,
C-au pornit-o peste luncă
Frunzele-n bejanie!*

(George Topîrceanu, *Rapsodii de toamnă*)

STANDARD

- După cum rezultă din textul A, locurile în care crește ciulinul sunt:
 - pe câmpuri și pășuni uscate;
 - în păduri;
 - pe malul lacurilor;
 - în locuri special amenajate.
- Conform informațiilor prezentate în textul A, partea plantei întrebuințată în scopuri medicinale este:
 - rădăcina;
 - frunzele;
 - florile;
 - tulpina și frunzele spinoase.
- Elementul central descris în textul B este:
 - cerul;
 - câmpia;
 - ciulinii;
 - pământul.

4. Ciulinii sunt comparați, în textul B, cu:
- o multitudine de umbre sferice;
 - o ploaie de vară;
 - un vârtej de apă;
 - o cascadă.
5. Sunt despărțite corect în silabe toate cuvintele din seria:
- er-ba-ce-e, în-tre-bu-in-țea-ză, plan-tei, ciu-lin;
 - e-rba-ce-e, în-tre-bu-in-țea-ză, mar-gin-ea, ciu-lin;
 - am-i-no-a-cizi, mar-gi-nea, bo-li-le, ae-ri-a-nă;
 - er-ba-ce-e, a-mi-no-a-cizi, bol-i-le, a-e-ri-a-nă.
6. Apar numai cuvinte cu hiat în seria:
- ciulin, bienală, spinoase, partea;
 - aeriană, bienală, erbacee, familia;
 - aeriană, partea, iunie, întrebuințează;
 - întrebuințează, bienală, iunie, familia.
7. Antonimul cuvântului *aeriană* (*se întrebuințează partea aeriană a plantei*) este:
- subterană;
 - supraterană;
 - diafană;
 - vizibilă.
8. Verbele din secvența — *Ciulinii! Ciulinii! urlai eu, încercând s-arunc ghemotocul spinos pe care ni-l trimitea crivățul.* sunt, în ordine, la următoarele moduri și timpuri:
- indicativ, imperfect; gerunziu; indicativ, prezent; indicativ, imperfect;
 - indicativ, perfect simplu; gerunziu; indicativ, prezent; indicativ, imperfect;
 - indicativ, perfect simplu; gerunziu; conjunctiv, prezent; indicativ, imperfect;
 - indicativ, perfect simplu; gerunziu; indicativ, prezent; indicativ, perfect simplu.
9. Pronumele relativ din secvența *ofta Știrbu, cu adâncă părere de rău, în clipa-n care ne înghițea câmpia cenușie.* are cazul și funcția sintactică:
- acuzativ, atribut;
 - nominativ, subiect;
 - acuzativ, complement direct;
 - acuzativ, complement circumstanțial de timp.

10. Structura subliniată în secvența *Cădeau scânduri de peste tot*. are valoarea morfologică și funcția sintactică:
- locuțiune adverbială de loc, complement circumstanțial de mod;
 - locuțiune adverbială de loc, atribut;
 - locuțiune adverbială de loc, complement circumstanțial de loc;
 - locuțiune adverbială de timp, complement circumstanțial de timp.
11. În textul B, apar ca moduri de expunere:
- descrierea, narațiunea, dialogul;
 - descrierea, dialogul;
 - narațiunea, dialogul;
 - narațiunea, descrierea, monologul.
12. În textul B, apare un narator:
- obiectiv;
 - subiectiv;
 - atât obiectiv, cât și subiectiv;
 - care nu are și rol de personaj.
13. În secvența *cârduri risipite de ciulini lănoși săreau în văzduhul aproape obscur, când sărutând pământul ce nu se vedea bine, când dispărând, sus, în bezna nopții* apar ca figuri de stil:
- epitetul, personificarea, enumerația;
 - antiteza, epitetul, enumerația;
 - numai epitetul și enumerația;
 - comparația, epitetul, enumerația.
14. Două elemente ale cadrului natural personificate în textul dat sunt:
- salcâmul, ciulinii;
 - coțofana, puful păpădiilor;
 - puiul de cioară, plopii;
 - plopii, bătlanul.
15. Două caracteristici ale descrierii care apar în textul dat sunt:
- exprimarea directă a unor sentimente în raport cu un cadru natural;
 - prezentarea unor caracteristici ale unui peisaj, preponderența imaginilor artistice vizuale;
 - prezentarea unor acțiuni, personificarea unor elemente ale cadrului natural;
 - folosirea figurilor de stil, prezentarea unei succesiuni a acțiunilor plantelor și animalelor personificate.

16. Ideea centrală pe care o evidențiază textul dat este:
- a. bucuria de a trăi a micilor viețuitoare și plante;
 - b. multitudinea aspectelor din natură;
 - c. frumusețea unei zile de vară târzie;
 - d. panica pe care o provoacă apropierea toamnei.

EXCELENȚĂ

17. Un aspect comun al textelor B și C este:
- a. folosirea imaginilor artistice ale ciulinilor, cu rol în transmiterea unor sentimente;
 - b. crearea unor descrieri ample ale câmpiei;
 - c. descrierea unui singur element central;
 - d. evidențierea relației omului cu natura.
18. Următoarea afirmație este corectă:
- a. Textele date reprezintă descrieri artistice ale unor elemente din natură.
 - b. În textele date, apar caracteristici ale descrierii – științifice (în textul A), artistice (în textele B și C).
 - c. Textul A urmărește implicarea afectivă a cititorului, iar textele B și C nu urmăresc sensibilizarea cititorului.
 - d. În cele trei texte se utilizează imagini artistice vizuale.

Răspunsuri

Etapa I

Întrebarea	Testul 1	Testul 2
1	d	c
2	a	c
3	d	a
4	a	b
5	b	c
6	c	b
7	a	b
8	b	a
9	c	b
10	a	b
11	d	d
12	c	c
13	c	d
14	b	c
15	a	d
16	d	b
17	a	a
18	b	b

Etapa a II-a

Întrebarea	Testul 1	Testul 2
1	c	a
2	c	c
3	a	a
4	a	a
5	d	d
6	c	b
7	a	b
8	b	d
9	a	b
10	a	c
11	a	b
12	a	a
13	a	d
14	a	d
15	a	a
16	a	b
17	a	a
18	a	d

Etapa Națională

Întrebarea	Testul 1	Testul 2
1	a	a
2	b	d
3	b	c
4	a	a
5	a	a
6	b	b
7	c	a
8	c	c
9	a	d
10	b	c
11	a	a
12	a	b
13	a	a
14	d	a
15	a	b
16	a	d
17	c	a
18	b	b

Cuprins

Etapa I (semestrul I)	2
Testul 1	2
Testul 2	7
Etapa a II-a (semestrul al II-lea).....	12
Testul 1	12
Testul 2	18
Etapa Națională.....	24
Testul 1	24
Testul 2	30
Răspunsuri	35
Etapa I	35
Etapa a II-a	36
Etapa Națională	37